

Kerst ruske knéginje Olge.

III.

V 955. leto ide Olga v Gerke in pride v Carigrad. Bil je tedaj cesar, po imeni Cémski, ter pride k njemu Olga. Videvši jo lépo zeló v lice in zmiselno (razumno), začudi se cesar nje razumu in reče jej: „podobna si cesarstvomati v gradu (mestu) tem z nami.“ Ona, razumévši, reče: „jaz sem pogana; da ako me kerstiti hočeš, to pokersti me sam, ako li ne, to se ne pokerstim.“ Kerstil jo je cesar s patrijarhom. Posvečena bivši se je Olga radovala z dušo in telesom. Poučil jo je patrijareh o veri in rekel jej: „blagoslovljena tí v ženah ruskih, ka si vzljubila svetlobo in temôto ostavila; blagosloviti te imajo sinovi ruski še v poslednji rod vnukov tvojih.“ Potem jej pové o cerkovnem ustavu, o molitvi in o postu, o milostínji in o vzdržavanji telesa čistega. Ona, poklonivši glavo, stala je, kakor goba napojêna, poslušáje učenje, ter poklonivši se patrijarhu izpregovorila: „z molitvami tvojimi, vladika, da bodem ohranjena od zlodejnih sétij (záderg)!“*) Bilo je rečeno ime jej v kerstu Helena, kakor nekdanja cesarica, mati vélicega Konstantina. Blagosloví jo patrijareh ter odpustí. Po kerstu jo pokliče cesar in reče jej: „hočém te vzeti sebi za ženo.“ A ona reče: „kako hočeš me vzeti, kerstivši me sam ter narekši me v svojo hčer? V kristijanih tega nij zakona, ti sam veš.“ Reče cesar: „prekljukála (prevaríla) si me, Olga!“ Podá jej darí mnoge, zlato in srebro in posode različne ter jo odpustí, narekši jo sebi v hčer. A ona hotêč domov, pride zopet k patrijarhu, blagoslova prosêč na dom, in reče mu: „ljudje moji in sin moj so pagani; da bi me Bog ohranil od vsega zla!“ Reče patrijareh: „dête verno! v Krista si se kerstila in v Krista si se oblekla; Kristus te hoče ohraniti od zlodejnih sétij.“ Blagosloví jo patrijareh ter ona otide z mirom v svojo zemljo in pride v Kijev. Kadar je bila v Kijevu, pošlje k njej cesar gerški, govorêč: „mnogo sem te darí, in ti si govoríla k meni, kadar se poverneš v rusko zemljo, da mi pošleš darí mnoge: sužnje, voska, kož in vojne v pomoč.“ Olga odgovorí poslom: „recite mu tako: če tí tako postojíš pri meni v reki Počajni, kakor sem jaz čakala v pristanu carigradskem, to tedàj ti dam!“ ter odpustí posle, to rekši. Živela je sè sinom svojim Svetoslavom ter učila ga mati, kerstiti se, a on tega nij hotel ni v ušesa prijemati; vendar, če se je kdo želel kerstiti, nijso branili, a rógali so se temu, kajti nevénikom je kerščanska vera nerodstvo. Olga je često govorila: „jaz, sin moj, upoznala sem Boga, in radujem se; če ga tudi ti upoznáš, tudi ti se počneš radovati.“ On je odgovarjal: „kako hočem jedíni jaz poprijeti tuj zakon, a družína se bodo temu smijali?“ Ona je rekla: „ako se ti pokerstiš, to se za toboj pokerstijo vsi.“ A on nij poslušal matere in delal je poganske običaje, ne vedôč, ako matere kdo ne posluša, da v bédó (revo) pade. Vendar je Olga ljubila sina svojega Svetoslava, govorêč: „volja božja da bode! Ako se Bog hoče usmiliti rodú mojega in zemlje ruske, da vlóži jim na seree, obrniti se k Bogu, kakor je tudi mene Bog daroval.“ To rekši je molila za sina in za ljudi po vse noči in dní, kermêč sina svojega do njega moštva in do njega vzrasta.

M—e.

*) Sét, sėti (s príglasom na: „ě“), ženskega spola, znači: Fallstrick.